

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 493/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **SEP, a.s.**, Kálov 4, Žilina, IČO 36 442 160, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel s.r.o., Sidónie Sakalovej 190, Bytča, proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 44PExre/6/2020-292 zo 14. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Navrhuje tiež priznať jej náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutého uznesenia vyplýva, že uznesením č. k. 44PExre/6/2020-11 z 27. júla 2020 začal okresný súd na základe podania oznamovateľa konanie o overenie pravosti a úplnosti údajov o konečnom užívateľovi výhod zapísaných v registri partnerov verejného sektora (ďalej aj „register“) týkajúcich sa sťažovateľky ako partnera verejného sektora. Po vykonaní dokazovania a uskutočnení pojednávania okresný súd vo veci rozhodol napadnutým uznesením tak, že partner verejného sektora v konaní hodnoverne nepreukázal, že údaje o konečnom užívateľovi výhod zapísané v registri boli pravdivé a úplné. Vzhľadom na to, že v čase vydania tohto rozhodnutia už sťažovateľka nebola v registri zapísaná, nemohol okresný súd rozhodnúť o jej výmaze z registra. Proti predmetnému rozhodnutiu nie sú prípustné opravné prostriedky.

II. Argumentácia sťažovateľky

3. Proti napadnutému uzneseniu podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

a) Napadnuté uznesenie je arbitrárne, nezákonné, nepreskúmateľné, založené na chybných úvahách súdu, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, ale sú do značnej miery ovplyvnené ničím nepodloženými skutkovými tvrdeniami oznamovateľa. Napadnuté uznesenie má zjavné atribúty takzvaného svojvoľného a prekvapivého rozhodnutia, keď súd svoje rozhodnutie založil na takých dôvodoch a záveroch, ktoré z vedenia konania a vykonaného dokazovania nevyplývali ako sporné, a preto od sťažovateľky nebolo možné spravodlivo požadovať, aby ich súdu vysvetľovala a predkladala k nim dôkazy. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne v neprospech sťažovateľky, nedostatočne sa zaoberal ňou produkovanými argumentmi a rozhodol na základe špekulácií a domnienok, čo je neprípustné.

b) V konaní nebolo preukázané, že by mala [REDAKOVANÉ] v súdom sledovanom období bežné výdavky, ktoré by boli v súhrne vyššie ako ňou poberaná mzda a odmena na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, resp. že by vyplatené dividendy nepostačovali na úhrady výdavkov nie bežného charakteru. Z odôvodnenia uznesenia v časti bodov 81 až 86, v ktorom sa okresný súd venoval zistenej absencii poberania ekonomického profítu z činnosti partnera, nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel súd k svojim záverom a prečo považoval skutkové tvrdenia sťažovateľky a tvrdenia [REDAKOVANÉ] za nepravdivé alebo nedôveryhodné. Nie je jasné, prečo súd posudzoval a skúmal také dlhé obdobie, prečo sa zameril v takom rozsahu na spoločnosť [REDAKOVANÉ] a.s., prečo vyhodnotil v neprospech sťažovateľky skutočnosť, že nepreukázala výpisom z účtov, či bol vyplatený zisk v spoločnosti [REDAKOVANÉ] a.s., za roky 2005 a 2006 v zmysle predkladaných rozhodnutí jediného spoločníka aj na účet [REDAKOVANÉ], prečo urobil záver, že ak sťažovateľka netvrdila, že bol v spoločnosti [REDAKOVANÉ] a.s., zisk za 2021, tak neboli [REDAKOVANÉ] vyplatené žiadne dividendy, a prečo konštatuje, že sťažovateľka netvrdila, a teda nepreukázala, že výdavky [REDAKOVANÉ] boli vykrývané aj z príjmov (majetku) iných osôb. Od sťažovateľky nemožno spravodlivo požadovať, aby súdu sama od seba preukazovala také skutočnosti, ako sú (ne)vyplatenie zisku na účet [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] za roky 2005 a 2006 v spoločnosti [REDAKOVANÉ], a.s., (ne)rozdelenie alebo (ne)vyplatenie zisku v spoločnosti [REDAKOVANÉ], a.s., za rok 2021 (skoro dva roky po začatí konania), výšku bežných výdavkov [REDAKOVANÉ] za roky 2017 doteraz, akým spôsobom boli vykrývané a akým spôsobom sa na ich uhrádzaní podieľal aj jej manžel, a aby v dôsledku ich absencie súd vyhodnotil dôkazy v neprospech sťažovateľky. Všetky uvedené skutočnosti by sťažovateľka vedela preukázať, ak by mala o ich spornosti vedomosť.

c) Závery súdu týkajúce sa zmeny akcionára partnera sa blížia do roviny konšpirácií, keď súd vopred prejudikovanému záveru prispôsobuje výsledky hodnotenia vykonaných dôkazov.

d) Okresný súd poprepájal osoby, ktoré sú uvedené ako disponenti na účtoch spoločností [REDAKOVANÉ], a.s., a [REDAKOVANÉ], a.s., s osobou [REDAKOVANÉ] cez iné spoločnosti a na základe toho ustálil, že [REDAKOVANÉ] nie je konečným užívateľom výhod spoločnosti. Záver súdu o tom, že uvedené osoby mali prístup aj k účtom spoločnosti, t. j. partnera, sa nezakladá na pravde a nie je podložený vykonaným dokazovaním. Súd sa nezaoberal tým, či uvedené osoby využili svoje

oprávnenie disponentov na bankových účtoch, a ak áno, akým spôsobom a kto bol adresátom prípadných platieb, a len na základe toho, že disponent k bankovým účtom spoločností, ktoré spoluvlastní alebo spoluvlastníla [REDAKOVANÉ], sa nachádza v orgánoch spoločnosti, v ktorej vystupuje aj osoba, ktorú oznamovateľ označil ako prípadného konečného užívateľa výhod v spoločnosti namiesto [REDAKOVANÉ], urobil záver o tom, že [REDAKOVANÉ] nie je konečným užívateľom výhod. Uvedené je nepreukázaná a okresným súdom riadne neodôvodnená špekulácia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením okresného súdu, ktorým rozhodol, že partner verejného sektora v konaní hodnoverne nepreukázal, že údaje o konečnom užívateľovi výhod zapísané v registri partnerov verejného sektora boli pravdivé a úplné. Napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažovateľka vyčíta arbitrárnosť spočívajúcu v ústavne neakceptovateľnom odôvodnení, nepreskúmateľnosť, rozpornosť prijatých záverov so zisteným stavom a vyhodnotenie dôkazov jednostranne v neprospech sťažovateľky.

5. Ústavný súd pripomína, že vo vzťahu k všeobecným súdom nie je prieskumným súdom ani riadnou či mimoriadnou opravnou inštanciou (m. m. I. ÚS 19/02, I. ÚS 31/05) a nemá zásadne ani oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil (II. ÚS 21/96, II. ÚS 134/09). Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom napokon nie je ani chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). V súvislosti s ústavnými sťažnosťami namietajúcimi porušenie základných práv a slobôd rozhodnutiami všeobecných súdov už ústavný súd opakovane uviedol, že jeho úloha pri rozhodovaní o sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov súdnej interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, I. ÚS 241/07, I. ÚS 272/09).

6. Odôvodnenie rozhodnutí všeobecných súdov je častým predmetom posudzovania v rozhodovacej činnosti ústavného súdu a aj štrasburských orgánov ochrany práva, z čoho rezultuje pomerne bohatá judikatúra k jeho významu z pohľadu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd odpovedá na konkrétne námietky účastníka konania, keď jasne a zrozumiteľne dá odpoveď na všetky kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva

(ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsko z 21. 1. 1999). Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georgiadis c. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. 4. 1993, II. ÚS 410/06).

7. Sťažovateľka v dôsledku nedostatku akýchkoľvek opravných prostriedkov v systéme všeobecného súdnictva spochybňuje skutkovú a právnu stránku namietaného uznesenia v očakávaní jeho prieskumu v rovine správnosti podľa zákona č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o registri partnerov“). Takýto prístup je však nesprávny a namietaným uznesením sa v konaní o ústavnej sťažnosti možno zaoberať len v rovine základných práv sťažovateľky, teda v rovine toho, či namietané uznesenie nevychádza z takeého výkladu zákona, ktorý by bol svojvoľný alebo extrémne nelogický tak, že by popieral účel a zákon.

8. Vychádzajúc z mantinelov možných zásahov ústavného súdu do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, sa ústavný súd oboznámil s tými časťami odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu, ktoré boli pre posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti podstatné. Okresný súd pri odôvodnení svojho záveru, že sťažovateľka neunesla dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania správnosti a úplnosti zapísaných údajov o konečnom užívateľovi výhod v rozhodnom čase, vychádzal z vyhodnotenia skutkových zistení v ich súhrne, prihliadnuc na individuálne okolnosti danej veci. Zdôraznil konkrétne skutočnosti (body 81 – 90 odôvodnenia napadnutého uznesenia), ktoré vo vzájomných súvislostiach značne spochybnili pravdivosť, resp. úplnosť údajov zapísaných v registri partnerov verejného sektora. Prihliadol na viacero nepriamych skutočností, z ktorých vyplynula logická úvaha o tom, že popri súčasnom konečnom užívateľovi výhod môže existovať aj niekto iný, kto môže byť konečným užívateľom výhod, resp. zúčastňovať sa na hospodárskom výsledku sťažovateľky. Okresný súd zistil absenciu poberania ekonomického profitu z činnosti sťažovateľky, keď považoval za preukázané vyplatenie podielov na zisku akcionára sťažovateľky [REDACTED] len v roku 2019, ktoré boli v ich prevažnej časti poskytnuté ako pôžičky spoločnosti [REDACTED] a.s., na nákup akcií a obchodného podielu sťažovateľky, pričom nepovažoval za dôveryhodné tvrdenia [REDACTED], že k vyplácaniu dividend (minimálne od roku 2017) nedošlo preto, lebo peniaze nepotrebovala. Zistil tiež, že približne dva mesiace po tom, ako sa vtedajší akcionár sťažovateľky [REDACTED], a.s., dozvedel o začatí konania o overení pravdivosti a úplnosti údajov proti nemu ako partnerovi, došlo k zmene akcionára a [REDACTED], a.s., bol 26. marca 2019 vymazaný z registra. Vykonanú zmenu akcionára sťažovateľky krátko po začatí konania proti spoločnosti [REDACTED], a.s., okresný súd vyhodnotil ako účelovú, učinенú v snahe vyhnúť sa preverovaniu konečného užívateľa výhod v spoločnosti [REDACTED], a.s. (cez sťažovateľku, ktorej bola akcionárom). Okresný súd prihliadol aj na zistené dispozičné oprávnenia tretích osôb k bankovým účtom akcionárov sťažovateľky, pričom tieto tretie osoby sú prepojené so spoločnosťami, v ktorých figuruje osoba, ktorá môže byť konečným užívateľom výhod.

9. Vo vzťahu k námietke posudzovania skutkových okolností z časového obdobia pred vydaním uznesenia o začatí konania (27. 7. 2020) ústavný súd uvádza, že tá skutočnosť, že okamih začatia konania je momentom, ku ktorému súd posudzuje súlad zapísaných údajov so skutočným stavom, nevylučuje, že v dokazovaní možno prihliadať na okolnosti spreď začatia konania. Takýto výklad je logický a v súlade so samotným účelom konania o overení pravdivosti a úplnosti údajov zapísaných v registri.

10. V tejto súvislosti ústavný súd pri posudzovaní ústavnej udržateľnosti záverov v odôvodnení napadnutého uznesenia okresného súdu zohľadnil aj charakter, zmysel a účel zákona o registri partnerov, kde všeobecný súd musí pri svojom rozhodovaní zohľadniť aj verejný záujem. Predmet úpravy má verejnoprávny charakter. Účelom a zmyslom zákona o registri partnerov je odkrytie a publicita beneficentov, ktorí majú prospech z transakcií s verejným sektorom. V odôvodnených prípadoch je preto podľa názoru ústavného súdu legitímne nepriznať právnu ochranu subjektu, ktorého cieľom je zmařit preverenie konečných užívateľov výhod v registri obligatórne zapísaného partnera verejného sektora. Aj miera dôkazného bremena je tomu primerane prispôsobená (§ 12 ods. 7 zákona o registri partnerov), a preto možno konštatovať, že všeobecnému súdu postačuje, ak partner verejného sektora hodnoverne nepreukáže svoje tvrdenia o úplnosti a pravdivosti údajov, resp. postačuje, že existujúce pochybnosti okresného súdu zistené v priebehu konania nie je spôsobilý hodnoverne vysvetliť (II. ÚS 222/2020).

11. Po preskúmaní napadnutého uznesenia ústavný súd argumentáciu sťažovateľky vyhodnotil ako nespôsobilú spochybníť ústavnú udržateľnosť záverov okresného súdu. Ústavný súd nezistil, že by posudzované rozhodnutie okresného súdu bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené. Práve naopak, napadnuté uznesenie sa ústavnému súdu javí byť komplexné a zodpovedajúce všetkým právnym a skutkovým okolnostiam daného prípadu. Okresný súd reagoval na všetky námietky sťažovateľky tak, že sa nimi zaoberal v rozsahu, ktorý postačuje na konštatovanie, že v odôvodnení napadnutého uznesenia sťažovateľka dostala primeranú odpoveď na všetky podstatné okolnosti veci.

12. Ústavný súd preto konštatuje, že odôvodnenie uznesenia okresného súdu je zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Sťažovateľkou prezentované argumenty, ktoré majú charakter polemiky na úrovni zákona, podľa názoru ústavného súdu relevantne nespochybnili ústavnú konformnosť prijatých právnych záverov okresným súdom.

13. Vychádzajúc z uvedeného, je ústavný súd toho názoru, že niet relevantnej spojitosti medzi napadnutým uznesením okresného súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. S prihliadnutím na odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj s poukazom na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (obdobne napr. II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, II. ÚS 229/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08), ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu